

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/575/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114228002
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114228002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: KATEPA, s.r.o., so sídlom Horný Vadičov 486, IČO: 45 941 751, právne zastúpeného spoločnosťou: ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o. so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, IČO: 47 245 841, proti odporcovi: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. O. X, o zaplatenie 12.000,00 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/332/2014-63 zo dňa 18. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 7C/332/2014-63 zo dňa 18. mája 2015 vo výroku, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.000,00 Eur spolu s príslušenstvom a vo výroku o trovách prvostupňového konania, **p o t v r d z u j e**.

Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým vo zvyšku úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol, zostáva **n e d o t k n u t ý**.

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 354,64 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľa ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.000,00 Eur, ročný úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 2.000,00 Eur od 01.01.2013 do zaplatenia, ročný úrok z omeškania vo výške 5,50% zo sumy 5.000,00 Eur od 01.06.2013 do zaplatenia, ročný úrok z omeškania vo výške 5,25% zo sumy 5.000,00 Eur od 01.6.2014 do zaplatenia a to všetko do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol (výrok II.). Odporcovi súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 720,00 Eur a z trov právneho zastúpenia 1.160,12 Eur priamo na účet právnej zástupkyne navrhovateľa vedený v U. Z. a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to všetko do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Okresný súd dôvodil, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 22.08.2014 domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd v návrhu označeného odporcu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.000,00 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9% od 29.06.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to z dôvodu, že právny predchodca navrhovateľa Mgr. Bernard Janík s odporcom uzavrel dňa 29.06.2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol odporcovi pôžičku vo výške 12.000,00 Eur, pričom pôžička mala byť vrátená v troch splátkach a to do 31.12.2012 v sume 2.000,00 Eur, do 31.05.2013 v sume 5.000,00 Eur a do 31.05.2014 v sume 5.000,00 Eur, pod následkom zaplatiť 9%

úrok z omeškania ročne od 29.06.2012 do zaplatenia. Dňa 12.05.2014 postupca postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu pôžičky na navrhovateľa, pričom túto skutočnosť oznámil odporcovi. Po oznámení postúpenia sa odporca kontaktoval s konateľkou navrhovateľa a oznámil jej, že finančné prostriedky nemá a ku dňu podania návrhu požičanú sumu nevrátil.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je skutkovo a právne dôvodný, keď pri právnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ust. § 657, § 565, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 29.06.2012 došlo k vzniku platného záväzkovoprávneho vzťahu, k písomnej zmluve o pôžičke, v ktorej si účastníci upravili vzájomný rozsah práv a povinností, a na základe ktorej si právny predchodca navrhovateľa splnil svoj záväzok a prenechal odporcovi sumu 12.000,00 Eur. Naopak, odporca uvedenú sumu v lehote splatnosti tak ako bola uvedená v zmluve nezaplatil, nesplnil si teda záväzok vyplývajúci zo zmluvy s právnym predchodcom navrhovateľa. Navrhovateľ preukázal, že uvedená pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená veriteľom zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.05.2014, čím preukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore. Prevzatie uvedenej sumy odporca potvrdil v zmluve o pôžičke v článku I. ako aj v článku II. a napriek tomu, že na pojednávaní spochybňoval vyplatenie sumy 12.000,00 Eur, keď tvrdil, že mu bolo vyplatených len 10.000,00 Eur, nakoniec sám potvrdil, že mala byť vrátená suma 12.000,00 Eur, ktorú podľa jeho tvrdenia zaplatil pôvodnému veriteľovi. K zaplateniu tejto sumy malo dôjsť formou zápočtov, čiastočnými platbami, konečnou platbou v sume 3.400,00 Eur v septembri 2013. Odporca však tieto tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Nepreukázal, že by pôvodnému veriteľovi vyplatil akúkoľvek sumu. Nepreukázal, že voči pôvodnému veriteľovi mal nejakú splatnú pohľadávku, ani v akej výške, ktorá by bola spôsobilá na započítanie, a ani nepreukázal žiadny započítací prejav voči právnemu predchodcovi navrhovateľa. Dôkazné bremeno ohľadom týchto skutočností bolo na odporcovi. Odporca síce navrhoval v konaní vypočuť ako svedka Z. N., ktorý ho v deň, keď mu boli vyplatené peniaze za predaj pozemku viezol do Žiliny, a ktorý by mohol potvrdiť, že niesol peniaze pre p. Janíka a pre p. Rišiana a mohol by sa aj vyjadriť, za akým účelom tieto peniaze niesol, aby vyrovnal pohľadávky, adresu tohto svedka však súdu neoznámil, neoznámil ju ani v lehote do ďalšieho pojednávania. Súd navyiac nepovažoval za potrebné uvádzať svedka vypočuť, nakoľko odporca ani netvrdil, že uvedený svedok bol prítomný pri tom, keď malo dôjsť k odovzdaniu peňazí právnemu predchodcovi navrhovateľa, a teda mohol sa vyjadriť len k tomu, že odporcu viezol do Žiliny s finančnými prostriedkami. Naopak, navrhovateľ v súvislosti s týmto tvrdením odporcu preukázal, že odporca dňa 17.09.2013 na Exekútorskom úrade Mgr. Bernarda Janíka vyplatil sumu 7.135,50 Eur na účel exekúcie 170/13, z ktorej suma 5.796,38 Eur bola vyplatená na pohľadávku oprávneného z uvedenej exekúcie a suma 1.339,18 Eur na trovy exekučného konania. Súd preto zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 12.000,00 Eur. Tým, že odporca dlžnú sumu nezaplatil v lehote splatnosti tak, ako to bolo dohodnuté v zmluve, dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, a preto má navrhovateľ právo popri istine aj na zaplatenie úrokov z omeškania. Navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania od 29.06.2012, t. j. od poskytnutia pôžičky s poukázaním na článok II. ods. 4 zmluvy. Súd predmetné dojednanie nepovažoval za dojednanie v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko nárok na úroky z omeškania vzniká iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania a výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ktorý je pre účastníkov záväzkového vzťahu záväzný. Odporca bol v omeškani s plnením peňažného dlhu až dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že pôvodný veriteľ vyzval odporcu na zaplatenie celého dlhu. Splatnosť celej pohľadávky, tzv. strata výhody splátok totiž nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na tom, či veriteľ toto právo uplatní. Súd preto úrok z omeškania priznal dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok a výška úroku z omeškania bola stanovená podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Vo zvyšku úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko navrhovateľ mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti (vo zvyšku úrokov z omeškania). Navrhovateľovi vznikli trovy konania v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku vo výške 720,00 Eur a s trovami právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia okresný súd špecifikoval v odôvodnení rozhodnutia, pričom uviedol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, a to proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.000,00 Eur s úrokmi z omeškania a náhradou trov konania. Namietal, že prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie a vydal rozsudok dňa

18.05.2015 bez jeho prítomnosti. V deň, kedy sa konalo pojednávanie telefonicky hovoril s asistentkou príslušného senátu, ktorej oznámil, že je dlhodobo práceneschopný a nemôže sa dostať na termín pojednávania, pretože dňa 05.05.2015 bol operovaný a jeho zdravotný stav mu to neumožňuje. Žiadal o odročenie pojednávania na iný vhodný termín, kde chcel aj predvolať svedkov, ktorí by vedeli ozrejmiť, že požadované peniaze vrátil. Navyše dal do pozornosti, že Bernard Janík proti jeho osobe vykonáva rôzne kroky (súdny spor č. k. 25C/281/2014), kde aj v tomto prípade súd zavádza a klame. Dopúšťa sa krivej výpovede pred súdom a k svojim praktikám voči osobe odvolateľa využil aj krivé svedectvo starostu obce Horný Vadičov. K požičaniu sumy 10.000,00 Eur v skutočnosti došlo, vrátiť sa mala požadovaná suma 12.000,00 Eur, ktorá sa doplatila pri predaji jeho pozemku v katastri obce X. O.. Bernard Janík svoju pohľadávku postúpil svojej manželke Kataríne Janíkovej, a táto nemala vedomosť o požičaných peniazoch, ani o ich vrátení. Nebola prítomná pri pôžičke 10.000,00 Eur ani pri postupnom vracaní peňazí do výšky 12.000,00 Eur. Bernard Janík je koordinátorom aj ďalšieho vykonávaného sporu voči jeho osobe, ktorý je vedený na Okresnom súde Žilina pod spisovou značkou 13C/350/2014, kde takisto Bernard Janík krivo vypovedal pred súdom. Tieto skutočnosti majú jediný cieľ, a to zničiť finančne odvolateľa. Na základe uvedeného žiadal, aby mu krajský súd dal možnosť ozrejmiť skutočnosti a dokázať, že požadovanú sumu už raz vrátil aj s úrokmi vo výške 2.000,00 Eur. Bernard Janík zneužil jeho dôveru, nakoľko v jeho prospech ako súdny exekútor vymáhal rôzne pohľadávky.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 354,64 Eur. K tvrdeniam z odvolania uviedol, že odporca na pojednávaní dňa 09.03.2015 uviedol, že koncom marca 2015 by mal ísť na operáciu ramena, a preto súd určil termín nového pojednávania až na deň 18.05.2015. V deň nariadeného pojednávania sa odporca telefonicky ospravedlnil údajne zo zdravotných dôvodov, žiadne lekárske potvrdenie však nepredložil, a to ani dodatočne. Odporca účelovo robí obštrukcie a snaží sa konanie predĺžiť a pokiaľ žiadal o odročenie pojednávania, tieto žiadosti v zmysle § 119 O.s.p. neboli relevantným dôvodom pre odročenie pojednávania. Na pojednávaní dňa 09.03.2015 tiež odporca oznámil, že si chce zvoliť právneho zástupcu, čo sa však nestalo a taktiež iba išlo o snahu predĺžiť konanie. Správanie odporcu svedčí o účelových obštrukciách v konaní a zodpovedá jeho vyjadreniu pred navrhovateľom, že bude robiť všetko preto, aby súd nemohol rozhodnúť aj niekoľko rokov. Odporca ďalej v odvolaní tvrdil, že chcel predvolať svedkov, ktorí by vedeli ozrejmiť, že požadované peniaze vrátil. Navrhovateľ dal do pozornosti, že do dnešného dňa odporca neuviedol žiadne mená takýchto svedkov a na pojednávaní dňa 09.03.2015 uviedol ako svedka Z. N., ktorý ho mal údajne odvieť do Žiliny, jeho adresu súdu neoznámil. K ďalším vyjadreniam z odvolania navrhovateľ uviedol, že toto považuje za krivé obviňovanie a ohováranie svedka Bernarda Janíka, pretože nič z toho čo tvrdí odporca v konaní nepreukázal. Súdne konania, na ktoré odporca poukazoval v odvolaní nemajú s prejednanou vecou žiaden súvis.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh navrhovateľa aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolaní súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v jednotlivostiach, ako aj v podstatných bodoch na ne odkazuje.

K jednotlivým námietkam z odvolania odvolací súd uvádza:

Odporca vzniesol námietku týkajúcu sa odňatia jeho možnosti konať pre súdom, nakoľko prvostupňový súd vykonal pojednávanie bez jeho prítomnosti aj napriek telefonickému ospravedlneniu odporcu z neúčasti na pojednávaní zo zdravotných dôvodov.

Podľa § 119 ods. 3 O.s.p. ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

V posudzovanej veci na pojednávaní dňa 09.03.2015 odporca požiadal o odročenie pojednávania za účelom, že si chce zvoliť právneho zástupcu ako aj, že si chce zabezpečiť dôkazy, tiež navrhol, aby súd vypočul ako svedka Z. N. a navyše poukazoval na to, že koncom marca 2015 by mal ísť na operáciu ramena, na ktorú bol objednaný v predchádzajúcom období, ktorá sa však neuskutočnila. Z uvedeného dôvodu súd pojednávanie odročil na termín 18.05.2015. Na pojednávanie dňa 18.05.2015 sa odporca nedostavil, do termínu pojednávania ani neoznámil adresu ním navrhovaného svedka, a ani tú skutočnosť, či a koho si zvolil za právneho zástupcu. Z úradného záznamu zo dňa 18.05.2015 vyplýva, že uvedeného dňa sa odporca telefonicky ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní zo zdravotných dôvodov, uviedol, že je po operácií, užíva lieky a nemôže sa dostaviť na pojednávanie, súdu doloží dodatočne ospravedlnenie. Súčasťou úradného záznamu a spisu nie je žiadne potvrdenie od ošetrojúceho lekára o absolvovaní operácie, ani potvrdenie, z ktorého by vyplývalo, že zdravotný stav odporcu bez vážneho ohrozenia jeho zdravia mu neumožňuje zúčastniť sa pojednávania, ani údaj o tom, kedy sa odporca operácií podrobil. Ako vyplýva z dôvodov napadnutého rozhodnutia, súd v zmysle ust. § 119 ods. 2 a 3 O.s.p. nemal za preukázanú existenciu dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania, a preto dňa 18.05.2015 pojednával v neprítomnosti odporcu.

V zmysle citovaného ustanovenia § 119 ods. 3 O.s.p. bolo povinnosťou odporcu predložiť súdu riadne ospravedlnenie obsahujúce vyjadrenie lekára zo zákonnými náležitosťami. Telefonické ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní zo zdravotných dôvodov, že je po operácií, užíva lieky a nemôže sa dostaviť na pojednávanie bez akéhokoľvek lekárskeho potvrdenia nemohlo byť dôvodom pre odročenie pojednávania. Za takýchto okolností mohol súd vykonať pojednávanie aj bez prítomnosti účastníka a týmto postupom mu v žiadnom prípade nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Krajský súd zdôrazňuje, že aktuálna formulácia ust. § 119 ods. 3 O.s.p. vyjadruje potrebu procesnej zodpovednosti každého účastníka konania a akcentuje snahu zabezpečiť plynulé a rýchle rozhodovanie v občianskom súdnom konaní. Ak si odporca nespĺnil svoje zákonné povinnosti, musí niesť dôsledky predpokladané zákonom.

Účasť na pojednávaní súdu je právom, ktoré v prejednávanej veci odporcom nebolo využité. Súčasne v tejto veci neexistoval (iný) dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Inými slovami, v prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom, nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Ustanovenie § 101 ods. 2 (v spojení s § 119 O.s.p.) umožňuje súdu zvážiť dôvodnosť návrhu na odročenie pojednávania a nadväzne konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k jeho obsolentnosti a zároveň k nežiaducim prietahom v konaní.

V nadväznosti na tvrdenie odporcu z odvolania, že žiadal o odročenie pojednávania na iný vhodný termín, kde chcel predvolať svedkov, ktorí by ozrejmili, že požadované peniaze vrátil, odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovanie dôkazov v občianskom súdnom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 120 ods. 4 O.s.p.). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení, než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Je predovšetkým na osobe tvrdiacej, že jej prislúcha nárok, tento riadne uplatniť a predložiť potrebné dôkazy o jeho existencii. Skutočnosť a dôkazy, ktoré účastník neuplatnil v konaní pred súdom prvého stupňa, nemožno v zásade pred odvolaním súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p.). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom

a dôvodmi podaného odvolania a účastník môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvostupňového súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované.

V prejednávanej veci domáhal sa navrhovateľ zaplatenia žalovanej sumy z titulu písomnej zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom dňa 29.06.2012. V konaní bolo relevantnými dokladmi preukázané uzavretie zmluvy o pôžičke, ako aj postúpenie pohľadávky na navrhovateľa.

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu (§ 657 Občianskeho zákonníka). Pre perfektné uzavretie zmluvy postačuje určenie predmetu pôžičky, určenie zmluvných strán a vymedzenie doby, do ktorej je dlžník povinný vec vrátiť. Zmluvné strany môžu viazať použitie finančných prostriedkov aj na konkrétny účel, táto náležitosť však nie je podstatnou pre riadne uzavretie zmluvy v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre vyhovie návrhu, keď výsledky vykonaného dokazovania v konaní preukázali, že zmluva o pôžičke medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikla. Došlo tak k preneseniu dôkazného bremena na osobu odporcu, ktorého úlohou bolo, ak chcel byť v konaní úspešný preukázať, že jeho tvrdenia sú pravdivé.

Pre priznanie ochrany žiadateľom žiadanému právu, pre vyhovie návrhu postačovalo preukázanie platne uzavretej zmluvy o pôžičke, t. j. preukázanie, že tu existoval ním tvrdý právny vzťah a následne neunesenie dôkazného bremena zo strany odporcu, že pôžičku splatil. Ak navrhovateľ preukázal, že s odporcom uzavrel zmluvu o pôžičke, odporca mal produkovať v konaní dôkazy vyvracajúce tvrdenia navrhovateľa, čo však neučinil.

Odvolací súd zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že vykonané dokazovanie preukázalo dôvodnosť podaného návrhu vo vzťahu k odporcovi. Úvahy okresného súdu neboli ľubovoľné, vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedali skutočnostiam, ktoré boli v konaní zistené, vyhodnotenia a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané, a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Podané odvolanie zo strany odporcu nespochybnilo závery okresného súdu, ktoré vychádzali zo správneho hodnotenia dôkazov prezentovaných účastníkmi v konaní a odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by sa odchýlil od ich vyhodnotenia súdom prvého stupňa. Ďalšie dôvody zo strany odvolacieho súdu boli by len opakovaním vecne správnych dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

K tvrdeniam odporcu z odvolania o potrebe vykonať ďalšie dokazovanie odvolací súd zdôrazňuje, že odporca mal dostatočný časový priestor, aby prípadne návrhy či tvrdené skutočnosti predniesol už v prvostupňovom konaní. Navyiac, odvolací súd zistil, že odporca osobne prevzal dňa 25.11.2014 poučenie účastníka konania, súčasťou ktorého je aj poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., t. j. o povinnosti označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr v odvolacom konaní súd prihliada len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p..

Krajský súd nezistil existenciu zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 205a O.s.p., po splnení ktorých by bolo možné prípadne dôkazy vykonať, z ktorého dôvodu rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Okresný súd vecne správne rozhodol aj o trovách prvostupňového konania, ich správnosť v odvolaní nebola spochybnená, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu aj v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu odporcu, kde odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 287,14 Eur, režijný paušál 8,39 Eur, 20% DPH, čo spolu predstavuje sumu 354,64 Eur vyčíslených v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V nadväznosti na uvedené, odvolací súd uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.